

[Peder Clausager.]

løbsretterne, og selv om jeg har nogle kritiske Bemærkninger til Lovforslagets Enkeltheder — kritiske Bemærkninger, jeg haaber at faa Lejlighed til at uddybe i Udvalget —, vil jeg gerne takke for det Forsøg, der her gøres paa at skabe et hurtigt virkende og, som jeg haaber, fuldt betryggende Organ til Behandling af disse Sager.

Det er egentlig med Sorg, jeg har erkendt — men min Erfaring fra et ikke helt ringe Antal Sagers Behandling i Vandløbsretterne har været den haarde Læremester —, at Vandløbskommisærerne i Almindelighed ikke magter disse Opgaver, men at de helt er afhængige af den projekterende Tekniker og af Kommissionens tekniske Raadgivere, og det endda i en saadan Grad, at de overlader til Teknikerne ogsaa de Afgørelser — jeg tænker her navnlig paa Udgifternes Fordeling —, hvor netop Landvæsenkommisærernes Indsigt skulde træde i Funktion og være en Sikkerhed mod Urimeligheder for den enkelte. Jeg maa derfor hilse med Tilfredshed, at de to Opgaver deles, saaledes at Vandløbsudvalget bestaaende af Teknikere faar til Afgørelse det, som naturligt henhører under Teknikerne, og at Afvandingskommissionen, eller som jeg hellere saa Landvæsenkommisjonen, befriedes for den trykkende Nærværelse af Teknikere, naar dens Opgave, Fordelingen af Udgifterne, skal foretages.

Den hurtigere Behandling af en Sag, som Lovforslaget vil muliggøre, anser jeg ogsaa for en Nødvendighed, hvis der skal være Mulighed for at igangsætte Arbejder med Rensningsanlæg i betydeligt Antal inden for en overskuelig Tid.

Lovforslagets Hovedbestemmelser er angivet i § 1. De Opgaver, der falder ind under Lovforslaget, findes i 1ste Stykke, hvor det hedder: „Naar et Arbejde, som bestaar i Rensning af Vandløb“ o. s. v. Den Begrænsning til Vandløb, der her er foretaget, kan jeg ikke tro er tilsigtet. Forureningen, som det gælder om at afhjælpe, indskrænker sig ikke blot til Vandløb, men er mange Steder lige saa alvorlig, saaledes i Søer og Fjorde, og nogen Aarsag til en forskellig Behandling, efter som det gælder om Rensning af Vandløb eller Søer, kan jeg ikke se der er, og som jeg nævnte, kan jeg heller ikke tro, at det er tilsigtet, men det vilde

være det rigtige i selve Lovens Ordlyd at give Udtryk for, at Loven ogsaa gælder andre Vande end Vandløb.

De Arbejder, der tænkes paa, er ogsaa nævnt i 1ste Stykke og bestaar i Rensning af Vandløb ved Oprensning, Rensningsanlæg, Bortledning af Spildevand eller paa anden lignende Maade. Jeg maa forstaa det saaledes, at den Rensning, der er Tale om, drejer sig om den hygiejniske Side af Sagen, saaledes at f. Eks. den Oprensning af Opgrøde i Søer og Vandløb, som foretages af Hensyn til de tilgrænsende Jorders Afvanding, ikke falder ind under Loven. Men jeg vil finde det rigtigt og en Tydeliggørelse, om Ordet „Oprensning“ fik en mere beskedne Plads.

Naar der tales om Bortledning af Spildevand som Led i et Vandløbs Rensning, saa maa jeg forstaa det saaledes, at der her kun er omfattet Bortledningen af Spildevandet til f. Eks. Ovrerislingsmarker eller til en anden Recipient, der kan taale Vandet, men at der ikke kan være Tale om, at Kloakanlæg i al Almindelighed kan komme ind under denne Lovs Bestemmelser. Jeg maa ligeledes forstaa Lovforslagets Ordlyd saaledes, at de Rensningsanlæg, der falder ind under Lovens Bestemmelser, alene er saadanne Anlæg, der indbygges paa eksisterende Kloakanlæg, og ikke gælder Rensningsanlæg, der bygges i Forbindelse med Kloakering af ikke tidligere kloakerede Omraader.

Efter Landvindingsloven kan Landvindingsudvalget afgøre et Forslags Skæbne, før de økonomiske Byrder for den enkelte er afgjort. Motiveringen herfor eller, om man vil, Undskyldningen herfor er Lovens store Tilskud i Forbindelse med den enkelte Sikring mod at komme til at betale mere, end Arbejdet gavner ham; men saaledes maa der ogsaa her, naar Vandløbsudvalget endegyldigt kan afgøre et Forslags Skæbne, før det økonomiske Mellemværende for den enkelte er afgjort, være Sikring for, at Anlægget ikke trækker saa store Udgifter efter sig, at Omkostningerne bliver helt urimelige for den enkelte. Motiveringen eller Undskyldningen for denne Forhaandsafgørelse maa være Beskæftigelseslovens store Tilskud til disse Anlæg, og den enkelte Sikkerhed maa ligge i, at der ikke yderligere trækkes store Udgifter med.